

νάρκες, τὸ ὁποῖο εἶχε πρὸ ὀλίγου τοποθετηθῆ. Ἡ κατατροφή ἦταν τρομαχτική. Τέσσερα ὑποβρύχια θάβηθηκαν κάτω ἀπὸ τὰ νερά τῆς Μεσογείου. Καὶ μεταξὺ τῶν πολυάρθρων θυμάτων, ἦταν κι' ὁ πατέρας τῆς Μαρτί...

***

Μὰ ὁ Γερμανὸς κατάσκοπος ἦταν φαίνεται τυχερὸ νὰ βρῆ τὸ βιβλίο του.

Ἐνα βράδυ, ἐντελῶς τυχερὰ, ἔκανε τὴ γνωριμία μιᾶς πολὺ ὡμορφῆς γυναίκας, τῆς κ. Ἄλις Ντανιέλ, ὅπως τοῦ τὴν συνέστησαν. Ὁ Φράντς φὸν Χάρμπεν τόσο γοητεύτηκε ἀπὸ τὴν χάρι τῆς, ὥστε ἔλασε τὶς δουλειές του καὶ προσπάθησε νὰ τὴν κἀν φίλη του. Ἡ Ἄλις Ντανιέλ τὸν βεβαίως ἀρκετὸ καιρὸ, μέχρις ὅτου τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ τῆς ἐξομολογηθῆ τὸν ἔρωτά του. Ἐπειτα δέχθηκε νὰ κατοικήσῃ μαζί του καὶ νὰ θυσίασῃ τὶς παλιές γνωριμιές τῆς πρὸς χάριν του. Πέρασαν λίγο καιρὸ εὐτυχισμένοι. Ὁ «X. 101» ἐξακολούθησε ὡστόσο νὰ στέλνῃ τὶς πληροφορίες του στὴ Μυστικὴ Ὑπηρεσία καὶ νὰ σαγηνεύῃ τὶς ἀθῶες Παρισινές. Ἡ φίλη του ἀλλοίωσε τοῦ εἶχε δηλώσει ὅτι δὲν τὴν ἐνδιέφερε ὅ,τι κι' ἂν ἔκανε, ἀφοῦ εἶχε καταλάβῃ ὅτι ἦταν ἡ μόνη γυναίκα ποὺ ἀναποδοῖ. Μία λοιπὸν ἀπὸ τὶς τελευταῖες «ἐπαγγελματικὲς» κατακτήσεις τοῦ Λοράντ, ἦταν κι' ἡ δεσποινὶς Λώρα Τ., κόρη τοῦ ἠρωτικοῦ διοικητοῦ τῆς II Γαλλικῆς Μεραρχίας. Ἡ Λώρα εἶχε ταχτική ἀλληλογραφία μὲ τὸν πατέρα τῆς κι' εἶται μάθαινε ὅλα τὰ μυστικὰ τοῦ μετώπου. Ὁ «X. 101» λοιπὸν ἔμαθε μιὰ μέρα ἀπ' αὐτὴν ποῦ ἦταν τὸ ἀδύνατο μέρος τῆς γραμμῆς τῶν Συμμαχῶν καὶ διεβίβασε τὴν πληροφορία στὴ Μυστικὴ Ὑπηρεσία. Οἱ Γερμανοὶ δὲν ἄργησαν βέβαια νὰ ἐπιτεθοῦν σ' αὐτὸ τὸ μέρος, ἀλλὰ «ἔσπασαν τὰ μούτρα τους», γιατί οἱ Γάλλοι τοὺς περιέμεναν! Χίλιοι Γερμανοὶ πέσαν σὲ μὲτωπο σ' ἐκείνη τὴν ἐπίθεσι. Ἀκολούθησαν ἀκόμη διὸ παρόμοιες καταστροφές ἀπὸ τὶς πληροφορίες τοῦ «X. 101». Τὸ κεντρικὸ γραφεῖο λοιπὸν τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας ἀναγκάστηκε νὰ ἐπιπλήξῃ τὸν Φράντς καὶ νὰ τοῦ δηλώσῃ νὰ εἶνε πῶς προσεχτικὸς στὶς ἐρευνές του. Ὁ «X. 101» πῆγε νὰ σκάσῃ ἀπὸ τὴ στενοχώρια του. Δὲν μπορούσε νὰ ἐξηγήσῃ αὐτὴ τὴν ἀποτυχία τῆς ἀποστολῆς του. Ἐπὶ ἓνα μῆνα ἔκανε συνεχῶς γκάρφες καὶ μιὰ μέρα ἔλαβε ἐντολὴ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Παρίσι καὶ νὰ πάῃ στὴ Βουδαπέστη. Ἀποχαιρέτησε μὲ λύπη τὴν Ἄλις Ντανιέλ κι' ἔφυγε ἀπαρηγόρητος ἀπὸ τὴν κοσμοπολί. Καὶ τὸ μυστήριό τῆς ἀποτυχίας του θὰ παρέμενε ἀνεξήγητο, ἂν στὴ Βουδαπέστη, ὅστερ' ἀπὸ λίγο καιρὸ, δὲν ἔλαμβανε ἓνα γράμμα τῆς κ. Ντανιέλ. Ἡ φίλη του σ' αὐτὸ τὸ γράμμα τοῦ ἔγραφε ὅτι αὐτὴ εἶχε πῆ στις ἀρραβωνιαστικὲς του νὰ τοῦ δίνουν ψεύτικες πληροφορίες. Εἶχε καταλάβῃ ὅτι ἦταν ἓνας κατάσκοπος. Ἐπειδὴ ὅμως τὸν ἀγαποῦσε, δὲν θέλησε νὰ τὸν προδώσῃ στοὺς συμμαχούς. Στὸ ἴδιο γράμμα τοῦ ὡμολογοῦσε ὅτι δὲν λεγόταν Ἄλις Ντανιέλ κι' ὅτι εἶχε ἓνα ἄλλο ὄνομα, τὸ ὁποῖο ποτὲ δὲν μπορούσε νὰ φαντασθῆ ὁ Γερμανοὺς κατάσκοπος. Ὁ Φράντς φὸν Χάρμπεν συγχιτήθηκε τόσο ἀπ' αὐτὴ τὴν ὁμολογία τῆς, ὥστε μόλις τέλειωσε ὁ πόλεμος, ἔκανε ἀνω-κάτω τὸ Παρίσι γιὰ νὰ τὴ βρῆ. Ἡ φίλη του ὅμως εἶχε ἐξαφανισθῆ. Τὸ μόνο ποὺ κατάφερε νὰ μάθῃ, ἦταν ὅτι κι' ἐκείνη ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς πῶς γνωστὲς κατακόκπους τῶν Συμμαχῶν κι' ὅτι ἦταν γυναίκα ἐνὸς ἀνώτερου κρατικοῦ ὑπαλλήλου. Ἀπογοητευμένος τότε ὁ Φράντς γύοισε στὸ Βερολίνο, παρητήθη ἀπὸ τὴ Μυστικὴ Ὑπηρεσία καὶ ἀσχολήθηκε μὲ τὶς δουλειές τοῦ ἱπποδρόμου, ἐλπίζοντας ὅτι θὰ ἔλεγνοσε τὴν πασάδοξη φίλη του. Μὴ δὲν τὰ κατάφερε. Γι' αὐτὸ καὶ σήμερα ἐξακολουθεῖ νὰ τὴν ἀγαπᾷ, μὲ τὸ ἴδιο φλογερὸ πάθος κι' ἂς ἦταν αὐτὴ ἡ αἰτία ποὺ κατέστρεψε τὸ στάδιό του

ΕΡΙΧ ΒΕΡΧΑΪΜ

ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΕΣ**ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ**

Ἡ κάποτε, ἓνας παπᾶς πῆγε στὸ σπίτι μιᾶς γυναίκας τῆς ἐνορίας του. Ἡ οἰκοδέσποινα ὅμως ἔλειπε ἐκείνη τὴν ὥρα καὶ τὸν παπᾶ τὸν δέχθηκε τὸ παιδί τῆς, ἓνα ἀγοράκι 8 χρόνων.

Ὁ παπᾶς κι' ὁ μικρὸς καθόντουσαν μέσα στὸ σαλόνι ἀμίλητοι. Ἐξάφην ὅμως ὁ μικρὸς, ποὺ λαχταροῦσε νὰ πάῃ ἔξω νὰ παίξῃ μὲ τοὺς φίλους του, εἶπε στὸν παπᾶ:

—Εἶνε ἀλήθεια, δέσποτά μου, ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε πανταχοῦ παρών;

—Ναι, παιδί μου! ἀποκρίθηκε ὁ ἀγαθὸς λειτουργὸς τοῦ Ὑψίστου.

—Παπᾶ; Παντοῦ; τὸν ξαναρώτησε ὁ μικρὸς.

—Ἀναμφιβόλως.

—Ὅστε λοιπὸν εἶνε καὶ μέσα στὸ σπίτι μας;

—Βεβαίως.

—Κι' ἐδῶ μέσα;

—Ἀσφαλῶς.

—Ἐ, τότε, δέσποτά μου, ἀφοῦ εἶνε κι' ἐδῶ μέσα, δὲν θὰ μείνετε μόνος σας, ἂν βγῶ ἔξω. Λοιπὸν, μπορῶ νὰ φύγω... Χαίρετε!

Κι' ὁ μικρὸς βγήκε, τρέχοντας στὸ δρόμο γιὰ νὰ παίξῃ.

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ**ΔΩΡΑ ΜΑΣ**

Ὅπως σᾶς ὑποσχεθήκαμε, τὸ «Μπουκέτο» καὶ ἡ «Οἰκογένεια» ἀρχίζουν ἀπὸ τοῦ τεύχους αὐτοῦ τὴν διανομὴν εἰς τοὺς ἀναγνώστας των σειρὰς περιφῆμων ἀριστουργημάτων τῆς ἔξης φιλολογίας.

Τὸ πρῶτον βιβλίον, τὸ ὁποῖον θὰ διανεμηθῆ δωρεάν στοὺς ἀναγνώστας τῶν περιοδικῶν μας, εἶνε τὸ ὑπέροχον αἰσθηματικὸν ἀριστοῦργημα τοῦ ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Γιὰ ν' ἀποκτήσετε τὸ ἀριστοῦργημα αὐτὸ πρέπει ν' ἀποκόψετε ἀπὸ τὸ «Μπουκέτο» ἢ τὴν «Οἰκογένεια» 4 ἐκ τῶν δημοσιευμένων εἰς τὴν τελευταίαν ἀσπίδα τῆς ὕλης δελτίων καὶ νὰ τὰ φέρετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας, καταθέτοντες συγχρόνως καὶ 8 δραχμάς.

Ἔτσι, μ' ἓνα ἐλάχιστον ποσόν, μὲ τὸ ἐν πέμπτῳ τῆς τιμῆς τοῦ βιβλίου, θ' ἀποκτήσετε ἓνα τόμον κομψόν, ἐκ 300 περίπου σελίδων, θ' ἀποκτήσετε τὸ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», ὅπως δικαίως ὀνομάσθη τὸ ἔργον τοῦ Ἄλφονς Κάρ, τὸ ὁποῖον σᾶς χαρίζομεν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώσται μας θὰ προσκομίζουν τὰ 4 δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων καὶ θὰ λαμβάνουν τὸ βιβλίον των.

Μετὰ τὸ πρῶτον αὐτὸ ἀριστοῦργημα, θὰ χαρίσομεν στοὺς ἀναγνώστας μας, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, καὶ ἕτερα ὑπέροχα αἰσθηματικὰ ρωμάντζα.

“ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΝ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ”

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υἱοῦ

“ΤΗΝ ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ”

Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

κλπ. κλπ. κλπ.

Ἡ εὐκαιρία δηλαδὴ εἶνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ. Ἀποκτᾶτε ΔΩΡΕΑΝ τὰ ἀριστουργήματα τῆς παγκοσμίου φιλολογίας, ἀγοράζοντες ἀπλῶς τὸ «Μπουκέτο» καὶ τὴν «Οἰκογένειαν».

Τὰ δελτία δημοσιεύονται στὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΕΣ**ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ**

Γιὰ νὰ διατηρήσετε πολὺ καιρὸ λάδι χωρὶς νὰ σᾶς χαλάσῃ, κένετε τὸ ἔξῃς: Γεμίζετε τὰ μπουκάλια σας μὲ αὐτὸ καὶ ἀφήνετε θεῖον ἐνὸς δακτύλου ἀδείανη στὸ κάθε μπουκάλι γιὰ νὰ τὸ ἀπογεμιοῦτε μὲ μαστίχα. Ἡ μαστίχα, σάν ποὺ ἑλαφρῶς, ἐπιπέσει. Τὸ μπουκάλι κατόπιν, ἀφοῦ βουλώσομε καλὰ, τὸ φυλάμε.

Τὸ λάδι προφυλάσσεται ἔτσι ἀπὸ τὸν ἀτμοσφαιρικὸ ἀέρα καὶ δὲν παθαίνει καμμιὰ ἀλλοίωσι, ὅσοι καιρὸς καὶ ἂν περάσῃ.

Ὅταν θὰ τὸ χρησιμοποιήσετε δεῖ, ἀφαιρεῖτε εὐκόλως τὴν μαστίχα μὲ μιαν σφίγγα ἢ μὲ βραβᾶκι.

***

Ἐπίσης γιὰ νὰ διατηρήσετε τὸ ζῦδι, τὸ μπουτιλιζέτε κι' αὐτὸ, βουλῶνετε τὰ μπουκάλια καὶ τὰ βάζετε σὲ μιὰ κατασφῶλα νερῶ, τὸ ὁποῖον τοποθετῆτε στὴ φωτιά νὰ βράσῃ μιὰ ὥρα. Ἔτσι τὸ ζῦδι βασταῖ χρόνια.

***

Ἡ φανέλλες σαπουνίζονται μὲ ζεστὴ σαπουνάδα καὶ ἄμωνα (10—20 σταγόνας). Δὲν πρέπει ὅμως ποτὲ νὰ τρίβωμε πάνω στὴ φανέλλα τὸ σαποῦνι, ἀλλὰ νὰ ἐτοιμάζομε ἀπὸ πρὶν τὴν σαπουνάδα Ἐπίσης μὴ στίβετε τὴ φανέλλα. Ἀπλώνετε τὴν τευτῆ, μὲ τὰ νερά, γιὰτὶ ἀλλοίως μαζεύει.

***

Μὴ πίνετε νερὸ, τὸ ὁποῖο ἀφήσατε ἐκτεθειμένῳ ἡμέρη τὴ νύχτα στὴν κρεββατοκάμαρά σας, γιὰτὶ ἔχει μαζέψῃ ὅλα τὰ μικροβία καὶ εἶνε μολυσμένῳ.